

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ק"ע ע"א

פרשת וישלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דִּלָּא לְקַיִמָּא גּוּפָא מִיְתָא בְּלָא רוּחָא עַל אֶרְעָא בְּלִילָא. בְּגִין כֹּךְ הָהוּא רָשַׁע דְּבִלְעָם הָוָה
אֲזִיל יְחִידָאֵי כְּהָאֵי נֶחֱשׁ כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

תרגום לעברית

לְכֹן בְּכָל זְמַן לֹא יֵלֶךְ אָדָם יְחִידִי בְּדֶרֶךְ וּבְעִיר, אֲלָא בְּמָקוֹם שְׂפָנֵי אָדָם הוֹלְכִים וְשׁוֹבִים
וְנִמְצָאִים שָׁם, וְעַל כֵּן לֹא יֵלֶךְ אָדָם יְחִידִי בְּלִילָה, הוֹאִיל וּבְנֵי אָדָם לֹא נִמְצָאִים, וְהִינוּ
הַטַּעַם שֶׁלֹּא תִלְיִן נִבְלָתוֹ, שֶׁלֹּא לְהַחֲזִיק גּוּף מֵת בְּלִי רוּחַ עַל הָאָרֶץ בְּלִילָה. מִשּׁוּם כֹּךְ
אוֹתוֹ בְּלַעַם הָרָשָׁע הָיָה הוֹלֵךְ יְחִידִי בְּנֶחֱשׁ הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ.

טקסט הזוהר

וַיֵּאבֶק אִישׁ עֲמוֹ, מֵאֵי וַיֵּאבֶק. (גליון דאמר רבי יהושע בן לוי, מלמד דסליקו אבק
ברגליהון עד כורסי יקרא. כתיב הכא בהאבכו עמו, וכתיב (נחום א) אבק רגליו,
וההוא מלאך שרו של עשו היה, ואיהו סמאל. בגין כך, דינו הוא שיעלה אבק דרגליו
עד כסא הכבוד, שהוא מקום המשפט). רבי שמעון אמר מן אבק. אבק טפל לעפר, מה
בין עפר לאבק. דא אבק דאשתאר מן נורא ולא עבד איבין (בעלמא) לעלמין. עפר דכל
איבין נפקי מניה ואיהו כללא בעילא ותתא.

וַיֹּאבֶק אִישׁ עָמוּ. מָה זֶה וַיֹּאבֶק? [שאמר רבי יהושע בן לוי, מלמד שהעלו אבק ברגליהם עד כסא הכבוד, כתוב כאן בהאבקו עמו, וכתוב (נחום א) אבק רגליו, ואותו מלאך שרו של עשו היה, והוא סמא"ל, לכן דינו הוא שיעלה אבק רגליו עד כסא הכבוד, שהוא מקום המשפט]. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מִן אָבָק. אָבָק טָפַל לְעֶפֶר. מָה בֵּין עֶפֶר לְאָבָק? זֶה אָבָק שֶׁנִּשְׁאָר מִהָאֵשׁ וְלֹא עוֹשֶׂה פְרוֹת [בעולם] לְעוֹלָמִים, עֶפֶר שֶׁכָּל הַפְּרוֹת יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, וְהוּא כָּלֵל שְׁלֵמָעָה וּמָטָה.

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אִי הָכִי מַאי (שמואל א ב) מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל. אָמַר לִיה כְּמַשְׁמָעוֹ, אָבָל בְּהַאי גְּוֹנָא מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל, בְּגִין דְּלִית לִיה מַגְרָמִיָּה כְּלוּם, וּמַהְהוּא עֶפְרָא נָפַק דָּל דְּלִית לִיה כְּלוּם, וּמַהְהוּא עֶפֶר כָּל אִיבִין וְכָל טִיבוֹ דְּעֵלְמָא נָפְקִי מִנִּיה. וּבִיה אֶתְעֵבִידוֹ כָּל עוֹבְדִין דְּעֵלְמָא כְּמָה דְּכִתִּיב, (קהלת ג) הַכֹּל הָיָה מִן הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל הָעֶפֶר. וְתַנִּינָן הַכֹּל הָיָה מִן הָעֶפֶר וְאֶפִּילוֹ גִּלְגָּל חֲמָה. אָבָל אָבָק לֹא עֵבִיד פִּירִין וְאִיבִין (לעלמא) לְעוֹלָמִין, וּבְגִין כֶּף וַיֹּאבֶק אִישׁ, דְּאֶתְיָא בְּהַהוּא אָבָק וּרְכִיב עָלֶיהָ, בְּגִין לְקַטְרָגָא לִיה לְיַעֲקֹב.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כֶּף, מָה זֶה מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל? אָמַר לוֹ, כְּמַשְׁמָעוֹ, אָבָל בְּגִין זֶה מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל מִשּׁוּם שְׂאִין לוֹ מַעְצָמוֹ כְּלוּם, וּמֵאוּתוֹ עֶפֶר יֵצֵא דָל שְׂאִין בּוֹ כְּלוּם, וּמֵאוּתוֹ עֶפֶר כָּל הַפְּרוֹת וְכָל טוֹב הָעוֹלָם יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ וּבּוֹ נַעֲשִׂים כָּל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קהלת ג) הַכֹּל הָיָה מִן הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל הָעֶפֶר. וְשִׁנִּינוּ, הַכֹּל הָיָה מִן הָעֶפֶר - אֶפִּילוֹ גִּלְגָּל חֲמָה, אָבָל אָבָק לֹא עוֹשֶׂה פְרוֹת וְנִצָּנִים [לעולם] לְעוֹלָמִים, וּמִשּׁוּם כֶּף וַיֹּאבֶק אִישׁ, שֶׁבָּא בְּאוּתוֹ אָבָק וּרְכִיב עָלָיו כְּדִי לְקַטְרָג לְיַעֲקֹב.

עד עלות השחר, דאתעבר שולטנותיה ואתחלה. וכך הוא לזמנא דאתי, בגין דגלותא השתא כלילא דמא, ואיהו ליליא. ושלטא ההוא אבק על ישראל ואינון שכיבי לעפרא (אחרא), עד דיסתלק נהורא ויתנהר יממא. וכדין ישלטון ישראל ולהון יתהיב מלכותא דאינון קדישי עליונין. כמה דאת אמר, (דניאל ז) ומלכותא ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא לה יפלחון וישתמעון:

תרגום לעברית

עד עלות השחר, שנעבר שלטונו והתחלה. וכך הוא לעתיד לבא, משום שהגלות עכשו דומה ללילה, והיא לילה, ושלט אותו אבק על ישראל והם שוכבים לעפר [אחר], עד שיעלה האור ויאיר היום, ואז ישלטו ישראל, ולהם תנתן המלכות, שהם קדושים עליונים, כמו שנאמר (דניאל ז) ומלכות ושלטון וגדלה שמולקת תחת כל השמים תנתן לעם קדושים עליונים. מלכותו מלכות עולם, וכל השליטים לו יעבדו וישמעו.

טקסט הזוהר

ויאמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלחה כי אם ברכתני. רבי יהודה פתח ואמר, (שיר השירים ו) מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה פחמה אימה פנדגלות. האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל מי זאת הנשקפה, אלין אינון ישראל בזמנא דקודשא בריה הוא יוקים לון ויפיק לון מן גלותא. כדין יפתח לון פתחא דנהורא (דהיא) דקיק זעיר. ולבתר פתחא אחרינא דאיהו רב מיניה, עד דקודשא בריה הוא יפתח לון תרעין עלאין פתיחין לארבע רוחי עלמא.

וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי אִם בִּרְכָתְנִי. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (שיר ו) מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כִּמּוֹ שָׁחַר יָפָה כְּלָבְנָה בָּרָה כַּחֲמָה יָפָה כַּנְּדָגְלוֹת. פְּסוּקָה זֶה פֶּרֶשׁוּהוּ וְנִתְבָּאֵר. אָבֵל מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה - אֱלֹהֵי הָעוֹלָם, בְּזִמְנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא יָקִים אוֹתָם וַיּוֹצִיאֵם מִן הַגָּלוּת, אֲזִי יִפְתַּח לָהֶם פֶּתַח שֶׁל אוֹר [שהוא] דְּקִיק קָטָן, וְאַחֵר כֶּה פֶּתַח אַחֵר שֶׁהוּא גָדוֹל מְמַנּוּ, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא יִפְתַּח לָהֶם שְׁעָרִים עֲלִיוֹנִים פְּתוּחִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.

טקסט הזהיר

וְכֵן כָּל מֶה דְּעֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְלַצְדִּיקִיָּא דִּי בָּהּ, הֵכִי כְּלָהּ וְלֹא בְּזִמְנָא חָדָא. לְבַר נָשׁ דְּאִתְיָהִיב בְּחִשּׁוּכָא וְדִיּוּרִיָּה הָיָה בְּחִשּׁוּכָא תְּדִיר, כִּד יִכְעוּן לְאַנְהָרָא לִיָּהּ, בְּעֵינֵי לְאַפְתָּחָא לִיָּהּ נִהוּרָא וְעִירְתָּא כְּעִינָא דְּמַחְטָא, וְלִבָּתֵּר רַב מִנִּיהּ, וְכִדִּין בְּכָל זִמְנָא עַד דִּינִהְרִין לִיָּהּ כָּל נִהוּרָא כְּדָקָא יָאוּת.

תרגום לעברית

וְכֵן כָּל מֶה שֶׁעָשָׂה הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְלַצְדִּיקִים שְׂבָהֶם, כֶּה כָּלָם וְלֹא בְּזִמְנֵי אֶחָד. לְאָדָם שֶׁנִּתֵּן בְּחִשּׁוּךְ וְדִיּוּרֵי הָיָה תְּמִיד בְּחִשּׁוּךְ, כְּשִׁירְצוֹ לְהֹאִיר לוֹ, צְרִיכִים לִפְתּוֹחַ לוֹ אוֹר קָטָן כְּעֵין הַמַּחֲטָא, וְאַחֵר כֶּה גָדוֹל מְמַנּוּ, וְכֶה בְּכָל פַּעַם עַד שֶׁיֵּאִירוּ לוֹ כָּל הָאוֹר כְּרִאוּי.

טקסט הזהיר

כֶּה אֵינִינוּ יִשְׂרָאֵל כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, (שמות כג) מַעַט מַעַט אֶגְרֹשְׁנוּ מִפְּנֵיָהּ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְגו'. וְכֵן לְמֵאן דְּאִתִּי אֲסוּוֹתָא לָאו אִיהוּ בְּשַׁעְתָּא חָדָא, אֲלֵא זְעִיר זְעִיר עַד דִּיתְתַּקָּה. אָבֵל לַעֲשׂוֹ לָאו הֵכִי, אֲלֵא בְּזִמְנָא חָדָא נִהִיר לִיָּהּ וְאִתְאַבִּיד מִנִּיהּ זְעִיר זְעִיר. (ולזמנא דִּאִתִּי לְאוֹמוֹת עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת) (ישעיה מב) יִי כַּגְבוּר יֵצֵא עַד דִּיתְתַּקְפוּן יִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁצִיּוֹן (וַיִּשְׁבּוֹן) לִיָּה מִכָּלָא, מַעֲלָמָא דִּין וּמַעֲלָמָא דְאַתִּי. וּבְגִין דְּנִהִיר בְּשַׁעֲתָא חָדָא, הָוָה לִיָּה שְׁצִיאוֹ מִכָּלָא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל נְהוֹרָא דְלִהוֹן זְעִיר זְעִיר, עַד דִּיתְתַּקְפוֹן וַיִּנְהִיר לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמִין.

תרגום לעברית

כִּי הֵם יִשְׂרָאֵל, כִּמּוֹ שְׁנֶאֱמַר (שְׁמוֹת כג) מָעֵט מָעֵט אֲגַרְשְׁנוּ מִפְּנֵיךְ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְגו'. וְכֵן לְמִי שֶׁהוּא בָּא לְהִרְפֹּא, אֵינוֹ בֹּשֶׁעַת אַחַת, אֲלֹא מָעֵט מָעֵט עַד שְׁתִּתְחַזֵּק. אֲבָל לְעֶשׂוֹ לֹא כֵּךְ, אֲלֹא בְּפַעַם אַחַת מֵאִיר לוֹ, וְנֶאֱבָד מִמֶּנּוּ מָעֵט מָעֵט [וּלְעֵתִיד לְבֹא לֵאמֹת עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה (יִשְׁעִיָּה מֵב) ה' כְּגִבּוֹר יֵצֵא] עַד שְׁתִּתְחַזְּקוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמִידוּ [וַיִּשְׁבּוּ] אוֹתוֹ מִהַכֹּל, מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשּׁוּם שֶׁמֵּאִיר בֹּשֶׁעַת אַחַת, יִהְיֶה לוֹ הַשְׁמָדָה מִהַכֹּל. אֲבָל יִשְׂרָאֵל, אוֹר שְׁלָהֶם מָעֵט מָעֵט, עַד שְׁתִּתְחַזְּקוּ, וַיֵּאִיר לָהֶם הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמִים.

טקסט הזוהר

וְכָלָא שְׁאַלִי לֹון וְאַמְרִי מִי זֹאת הַנְּשָׁקְפָה כִּמּוֹ שְׁחַר, אִיהוּ קִדְרוּתָא דְצַפְרָא, וְדָא אִיהוּ נְהוֹרָא דְקִיק. וְלִבְתֵּר יָפָה כְּלָבְנָה, בְּגִין דְּסִיְהָרָא נְהוֹרָא דִּילָה נְהִיר יִתִּיר מִשְׁחַר. וְלִבְתֵּר בְּרָה פַחְמָה, בְּגִין דְּנְהוֹרִיָּה תְקִיף וְנְהִיר יִתִּיר מִסִּיְהָרָא. וְלִבְתֵּר אֵימָה פְּנִדְגָלוֹת, תְּקִיפָא בְּנְהוֹרָא תְקִיף כְּדָקָא יָאוֹת.

תרגום לעברית

וְכָלֶם שׁוֹאֲלִים אוֹתָם וְאוֹמְרִים, מִי זֹאת הַנְּשָׁקְפָה כִּמּוֹ שְׁחַר, זֹהִי קִדְרוּת הַבֶּקֶר, וְזֶהוּ אוֹר דְּקִיק. וְאַחֵר יָפָה כְּלָבְנָה, מִשּׁוּם שֶׁהִלָּבְנָה, הָאוֹר שְׁלָה מֵאִיר יוֹתֵר מִשְׁחַר. וְאַחֵר בְּרָה פַחְמָה, מִשּׁוּם שֶׁאוֹרָה חֲזָק וּמֵאִיר יוֹתֵר מִהִלָּבְנָה. וְאַחֵר כֵּךְ אֵימָה פְּנִדְגָלוֹת, חֲזָקָה בְּאוֹר חֲזָק כְּרָאוֹי.

תא חזי, בעוד דאתחשך יממא ואתכסיא נהורא ואתי צפרא, יתנהיר בקדמיתא זעיר
זעיר עד דיתרפי נהורא כדקא יאות. דהא כיון דקודשא בריך הוא יתער לאנהרא לה
לכנסת ישראל, יתנהיר בקדמיתא כמו שחר דאיהי אוכמא. ולבתר יפה כלבנה, ולבתר
ברה כחמה. ולבתר אימה פנדגלות כמה דאתמר.

תרגום לעברית

בא ראה, בעוד שנחשך היום ומתכסה האור וכא הבקר, יואר בתחלה מעט מעט עד
שיתרבה האור כראוי. שהרי כיון שהקדוש ברוך הוא יתעורר להאיר לה לכנסת
ישראל, יאיר בתחלה כמו שחר, שהוא שחר, ואחר כך יפה כלבנה, ואחר כך ברה
כחמה, ואחר כך אימה פנדגלות, כמו שנתבאר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.